

Studiu cazuistic asupra problemelor maritale-partea 2

El: 33 de ani, inginer cibernetician, pasionat de "jocurile intelectuale" ("care iti pun la incercare perspicacitatea"), admirandu-si sotia si in acelasi timp rivalizand cu ea din punct de vedere spiritual, complexat in fata culturii si rafinamentului ei intelectual. Ca un reflex al complexelor, evita sa comunice in probleme de arta si literatura cu sotia, preferind sa-si demonstreze superioritatea in alte domenii ale vietii comune, chiar si in cele mai putin proprii rolului sau (cum ar fi domeniul culinar). Se considera dator sa-si ajute sotia ori de cate ori "este in criza de ulcer" (preparandu-i ceaiuri si adminis-trandu-i medicamente), considerand-o un "copil neajutorat". isi exercita fata de ea rolul de tata, neasumandu-si in acelasi timp posibilitatea exercitarii lui reale asupra unui eventual copil. Pe motiv ca sotia lui e "bolnava si sensibila" nu-si doreste un copil de la aceasta si face tot posibilul de a evita o eventuala sarcina, satisfacut substitutiv prin modelul de conduita infantila pe care il ofera sotia si pe care el insusi il intretine inconstient.

Ca structura de personalitate el se caracterizeaza prin tendinte introversive, oarecare rigiditate si pedanterie relationala, orgoliu asociat cu complexe de inferioritate, tenacitate si perseveratie in actiuni si idei, nevoie de dominare si autoritarism, toleranta scazuta la frustratie, oarecare sesitivism de relatie.

Terapia cuplului s-a desfasurat pe parcursul a sase luni. intr-un regim bisaptamanal in prima luna si saptamanal ulterior. Programul terapeutic a cuprins initial sedinte individuale paralele de autodezvaluire si autoanaliza, cu constientizarea rolului marital propriu si mutual expectat; ulterior, dupa realizarea "coalitiei terapeutice experimentale in scopul depasirii crizei", s-a practicat terapia de cuplu cu ambii soti simultan.

Analiza in paralel a dezvaluit continutul si semnificatia "crizei cuplului" : conflictul ele comunicare, datorat unei inabilitati si imaturitati de relationare verbala si nonverbala in plan afectiv, sexual si actionai, cu exercitarea distorsionata a rolurilor conjugale.

Nivelul scazut de comunicare in cuplu, ca si frecventele distorsiuni ale mesajelor, intentiilor si imaginilor reciproce, amplificate prin rezonanta unor sensibilitati afective accentuate ale ambilor personalitati, au condus - prin acumulare - la acutizarea tensiunii negative intramaritale. Gradul ridicat de frustratie si insatisfactie reciproca intretine recurent deficitul de comunicare in cuplu ; sotii ajung in situatia dramatica de a evita sa-si adreseze vreun cuvnt, pentru ca totul "devenise interpretabil, jignitor", devalorizant si frustrant pentru sine si pentru celalalt. Fiecare se considera neinteles de partenerul sau si deceptionat de acesta. El ii atribuie sotiei imaginea egoismului, a infatuarii si a tendintelor de devalorizare a propriei sale persoane. Ea isi considera sotul "insensibil si tiran", egocentric si rigid, incapabil sa vibreze si sa se exprime afectiv in raport cu ea.

Conflictul de comunicare este mascat in constiinta celor doi soti de un asa-numit conflict atitudinal-caracterial, ceea ce sporeste gravitatea situatiei tensive si semnificatia ei negativa pentru dinamica maritala. Sotii concluzioneaza pripit asupra nepotrivirii lor caracteriale, care bareaza iminent continuarea vietii de cuplu, generand treptat o "patologie individuala" si "de cuplu".

Stratificarea si polarizarea rolurilor maritale se produce, pe de alta parte, defectuos, tinzand sa

reproduca o falsa si inadecvata relatie "tata-fiica", ceea ce ingreuneaza, artificializeaza si nu permite dezvoltarea matura si simetric egalitara a relatiei conjugale.

Mecanismele psihologice care au actionat in sensul constientizarii semnificatiei si cauzalitatii "crizei cuplului" au constatat in comutarea atentiei fiecarui partener de la conflictul cu celalalt la "conflictul cu sine". Discutiile terapeutice dirijate de autodezvaluire si autocunoastere au redus semnificativ tensiunea interreactionala, per-mitand o crestere a receptivitatii partenerilor spre intelegerea "problemei comune".

Autoconstientizarea propriilor trebuinte (adesea ambiguu si inconsecvent exprimate), clarificarea dorintelor si atitudinilor fata de partener au facilitat o mai buna intelegere mutuala. Astfel, in scurt timp, partenerii si-au perceput reciproc comprehensiv complexele, dubiile, temerile si frustratiile, erijanduse prin intermediul "jocului schimbarii rolului marital" in "coterapeuti" responsabili in stimularea adaptarii celuilalt la viata de cuplu. "Coalitia terapeutica experimentală" s-a format astfel spontan dupa consumarea primelor etape terapeutice individuale.

Sotii au constientizat limitele si inabilitatile lor in a se relationa si comunica - surse inevitabile de disfunctii ale toate tipurile. Astfel, ei au dirijat prin autoanaliza terapia de cuplu spre comunicarea sexual-afectiva, ale carei disfunctii incarcau in principal sfera interactionala a cuplului.